

delst talt — altfor ungdommeligt. Den Ting lader jeg altsaa rolig ligge. Hvad derimod Tanken om en Omregulering af de østlige Fjordindløb angaar, saa hviler den jo i hvert Fald paa et nogenlunde fornuftigt Grundlag . . . ligesom Maaden, hvorpaa De har tænkt Dem Sagen udført, jo virkelig røber delvis nye Synspunkter og nye Iagttagelser.“

Mens han talte, drejede han langsomt en Lineal rundt i sin Haand og betragtede Per med et skarpt Blik over sin Lorgnet, der sad i en næsten vandret Stilling helt ude paa den rødlige Næse. Hans Tone var lidt efter lidt bleven noget mindre afvisende. Pers sunde, skulderbrede Skikkelse tiltalte øjensynlig den gamle Militær. Og pludselig standsede han midt i sin Tale for i fornyet Overraskelse og med begge Hænderne plantet i Siden at udbryde:

„Men — for al Landsens Ulykke! — hvordan er De, unge Mand, kommen paa den forrykte Ide at lave hele dette taabelige Projekt? Nogen praktisk Betydning kan det jo dog umulig have for Dem. Og De ser mig, ærlig talt, mere ud til at have haft smukke Pigebørn og den Slags Ting i Hovedet end Logaritmer og Jordareal-Beregninger.“

Per fandt det rigtigst at smile af Bemærkningen, skønt den ikke tiltalte ham. Og nu fortalte han ganske aabenhjertig, hvorledes han i en Aarrække havde syslet med Opgaven, der paa en Maade havde beskæftiget ham lige fra hans Drengetid. Og da han først havde faaet Munden paa Gang, blev han hurtig veltalende og udtrykte sig med ret ubehersket Selvfølelse om Sagens Betydning. Idet han blandt andet støttede sig paa Henvisninger til Udlandet, erklærede han det for sin